

Bruselj, 22. marec 2018
(OR. en)

7419/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0072 (CNS)

FISC 150
ECOFIN 276
DIGIT 47
IA 77

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	22. marec 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 147 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o določitvi pravil glede obdavčitve dohodkov pravnih oseb v zvezi s pomembno digitalno prisotnostjo

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 147 final.

Priloga: COM(2018) 147 final

Bruselj, 21.3.2018
COM(2018) 147 final

2018/0072 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o določitvi pravil glede obdavčitve dohodkov pravnih oseb v zvezi s pomembno digitalno prisotnostjo

{SWD(2018) 81 final} - {SWD(2018) 82 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Digitalno gospodarstvo spreminja način medsebojnega sporazumevanja, porabe in poslovanja. Digitalna podjetja rastejo veliko hitreje kot gospodarstvo na splošno, ta trend pa naj bi se še nadaljeval. Digitalne tehnologije družbi prinašajo veliko koristi, z davčnega vidika pa ustvarjajo priložnosti za davčne uprave in ponujajo rešitve za zmanjšanje upravnih bremen, omogočanje lažjega sodelovanja med davčnimi organi ter obravnavanje davčnih utaj.

Vendar digitalizacija prinaša tudi pritisk na mednarodni davčni sistem zaradi spreminjanja poslovnih modelov. Oblikovalci politik se zdaj trudijo, da bi poiskali rešitve, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti pravično in učinkovito obdavčitev v času, ko se pospešuje digitalna preobrazba gospodarstva, obstoječa pravila o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb pa so zastarela in ne morejo slediti takšnemu razvoju. Pri uporabi trenutnih pravil o davku od dohodkov pravnih oseb za digitalno gospodarstvo je prišlo do neusklajenosti med krajem, kjer so obdavčeni dobički, in krajem, kjer je ustvarjena vrednost. Zlasti trenutna pravila niso več ustrezna v sedanjih okoliščinah, ko je spletno trgovanje prek meja brez fizične prisotnosti lažje, ko se podjetja močno opirajo na neopredmetena sredstva, ki jih je težko vrednotiti, in ko so vsebine, ki jo ustvarijo uporabniki, in zbiranje podatkov postali glavne dejavnosti za ustvarjanje vrednosti digitalnih podjetij. Telesa na mednarodni ravni, kakršno je skupina G20, priznavajo, da je treba sprejeti ukrepe za prilagoditev pravil o davku od dohodkov pravnih oseb digitalnemu gospodarstvu. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) je to vprašanje preučila v okviru projekta OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička¹. Skupina G20 je na svojem srečanju marca 2017 organizacijo OECD zaprosila, naj za srečanje finančnih ministrov skupine G20 aprila 2018 pripravi vmesno poročilo o posledicah za obdavčitev digitalizacije. Vendar je verjetno, da bo sporazum na globalni ravni težko doseči.

Takšni izzivi so bili opredeljeni v sporočilu Komisije z naslovom *Pravičen in učinkovit davčni sistem v Evropski uniji za enotni digitalni trg*, sprejetem 21. septembra 2017. Komisija je v tem sporočilu opredelila svojo analizo davčnih izzivov, ki se pojavljajo zaradi digitalizacije svetovnega gospodarstva. Temu so sledili sklepi, ki jih je 19. oktobra 2017 sprejel Evropski svet², v katerih je izpostavil potrebo, da se vzpostavi učinkovit in pošten davčni sistem, primeren za digitalno dobo, in navedel, da z zanimanjem pričakuje ustrezne predloge Komisije do začetka leta 2018. Tudi Svet ECOFIN je v svojih sklepih z dne 5. decembra 2017³ izrazil pričakovanje, da bodo ustrezni predlogi Komisije pripravljeni do začetka leta 2018, „in sicer ob upoštevanju ustreznega razvoja v tekočem delu OECD in na

¹ Poročilo OECD o ukrepu 1 akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička „Obravnavanje davčnih izzivov digitalnega gospodarstva“ („Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy“), 2015.

² Zasedanje Evropskega sveta (19. oktober 2017) – Sklepi (dok. EUCO 14/17).

³ Sklepi Sveta (5. december 2017) – Odzivanje na izzive pri obdavčenju dobička v digitalnem gospodarstvu (FISC 346 ECOFIN 1092).

podlagi ocene pravne in tehnične izvedljivosti ter ekonomskega vpliva morebitnih odzivov na izzive pri obdavčenju dobička v digitalnem gospodarstvu“.

Trenutna pravila o davku od dohodkov pravnih oseb temeljijo na načelu, da bi bilo treba dobičke obdavčiti tam, kjer se ustvarja vrednost. Vendar so bila ta v glavnem oblikovana na začetku 20. stoletja za tradicionalna fizična podjetja in določajo, v katerih okoliščinah ima posamezna država pravico do obdavčitve („kraj obdavčitve“) in koliko dohodkov pravnih oseb je dodeljeno posamezni državi („znesek obdavčitve“), in sicer v veliki meri glede na fizično prisotnost v navedeni državi in brez upoštevanja vrednosti, ki se ustvari z udeležbo uporabnikov v navedeni jurisdikciji. To pomeni, da nerezidenti za namene obdavčitve postanejo davčni zavezanci v posamezni državi samo, če so prisotni toliko, kot je to tam značilno za stalno poslovno enoto⁴. Vendar takšna pravila ne zajamejo svetovnega dosega digitalnih dejavnosti, kadar fizična prisotnost ni več potrebna za opravljanje digitalnih storitev. Zato so potrebni novi kazalniki pomembne gospodarske prisotnosti, da bi lahko določili pravice do obdavčitve v zvezi z novimi digitaliziranimi poslovnimi modeli.

Ko je poslovanje obdavčljivo v posamezni državi, je treba še določiti dobiček, ki se s tem poslovanjem ustvari, in ga pripisati tej državi. V trenutnem okviru davka od dohodkov pravnih oseb se pravila za določanje transfernih cen uporabljajo za pripisovanje dobička multinacionalnih skupin različnim državam na podlagi analize funkcij, sredstev in tveganj znotraj vrednostne verige v skupini. V okviru obdavčitve dobičkov podjetij, ki se lahko pripišejo stalni poslovni enoti, se postavi hipoteza o ločenem subjektu⁵, smernice OECD za določanje transfernih cen pa se uporabljajo po analogiji. Vendar trenutna pravila, ki so bila razvita za tradicionalne poslovne modele, ne odražajo dejstva, da imajo digitalni poslovni modeli drugačne značilnosti od tradicionalnih v smislu ustvarjanja vrednosti. To izkrivlja konkurenco in negativno vpliva na javne prihodke. Digitalno gospodarstvo je močno odvisno od neopredmetenih sredstev, kot so uporabniški podatki, in razvija metode podatkovne analitike, da bi iz uporabniških podatkov pridobilo vrednost. Ti vzorci poslovanja so čedalje pomembnejši dejavniki ustvarjanja vrednosti v multinacionalnih skupinah in jih je težko vrednotiti. Izziv prepoznavanja in vrednotenja neopredmetenih sredstev ter določanja njihovega prispevka k ustvarjanju vrednosti v okviru skupine zahteva nove metode za pripisovanje dobička, ki bolje zajamejo ustvarjanje vrednosti v novih poslovnih modelih.

Cilj tega predloga je obravnavati vprašanja, ki se pojavljajo zaradi digitalnega gospodarstva z opredelitvijo celovite rešitve v okviru obstoječih sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb držav članic. Predlog zagotavlja skupen sistem za obdavčitev digitalnih dejavnosti v EU, ki ustrezno upošteva značilnosti digitalnega gospodarstva.

Prvič, ta predlog določa pravila za določitev obdavčljivega neksusa za digitalna podjetja, ki poslujejo čezmejno, v primeru, da niso fizično tržno prisotna (v nadaljnjem besedilu: pomembna digitalna prisotnost). Potrebni so novi kazalniki za takšno pomembno digitalno prisotnost, da se določijo in zaščitijo pravice do obdavčitve držav članic v zvezi z novimi digitaliziranimi poslovnimi modeli.

⁴ Člen 5 vzorčne konvencije organizacije OECD o davku na dohodek in kapital.

⁵ Člen 7 vzorčne konvencije organizacije OECD o davku na dohodek in kapital.

Drugič, ta predlog določa načela za pripisovanje dobičkov digitalnemu poslovanju. Ta načela bi morala bolje zajeti ustvarjanje vrednosti digitalnih poslovnih modelov, ki se močno opirajo na neopredmetena sredstva.

Ta direktiva se bo, ko jo bodo države članice prenesle v nacionalno zakonodajo, uporabljala za čezmejne digitalne dejavnosti v Uniji, tudi če veljavni sporazumi o izogibanju dvojnemu obdavčevanju med državami članicami niso bili ustrezno spremenjeni. Uporabljala se bo tudi, če podjetje s sedežem v jurisdikciji zunaj Unije posluje s pomembno digitalno prisotnostjo v državi članici, če ni veljavnega sporazuma o izogibanju dvojnemu obdavčevanju med zadevno državo članico in zadevno jurisdikcijo.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je del prizadevanj na ravni EU in na mednarodni ravni, da bi se trenutni davčni okvir prilagodil digitalnemu gospodarstvu.

Izziv zagotoviti, da bodo dohodki akterjev v digitalnem gospodarstvu pravično obdavčeni, je bil na mednarodni ravni že opredeljen v okviru ukrepa 1 poročila v okviru projekta OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, ter v vmesnem poročilu OECD o obdavčenju digitalnega gospodarstva⁶, ki je bilo predstavljeno na srečanju finančnih ministrov skupine G20 marca 2018. Vmesno poročilo odraža različne možnosti za obravnavanje tega izziva, OECD pa namerava poiskati rešitev, ki bo temeljila na soglasju, do leta 2020.

Komisija priznava, da bi bilo glede na globalno naravo tega izziva najbolje poiskati večstranske mednarodne rešitve za obdavčitev digitalnega gospodarstva. Komisija tesno sodeluje z OECD, da bi podprla razvoj mednarodne rešitve. Vendar je napredek na mednarodni ravni težko doseči zaradi zapletenosti problema in velikega števila različnih vprašanj, ki jih je treba obravnavati, in za oblikovanje mednarodnega soglasja bo potrebno še nekaj časa. Zato se je Komisija odločila za ukrepanje. Cilj tega predloga je prispevati k tekočemu delu na ravni OECD, ki je še vedno bistvenega pomena za oblikovanje globalnega soglasja o tej temi. Z opredelitvijo vizije EU, kako celovito obravnavati izzive digitalnega gospodarstva, bo predlagana direktiva zgled, ki bo vplival na mednarodne razprave o globalni rešitvi. EU bi morala spodbujati in podpirati globalne partnerje, naj delajo korake v tej smeri.

Ta predlog na ravni EU izhaja iz številnih pobud, ki jih je sprejela Komisija, da bi zagotovila pravično in učinkovito obdavčitev dohodkov pravnih oseb v Uniji⁷.

S širšega vidika je treba poudariti, da bi bil predlog o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: CCCTB) optimalna rešitev za zagotovitev pravičnejše in učinkovitejše obdavčitve dohodkov pravnih oseb v EU. Vendar CCCTB s svojim trenutnim področjem uporabe ne bi zagotavljala strukturne rešitve za nekatere

⁶ OECD (2018), *Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS („Davčni izzivi, ki jih prinaša digitalizacija – Vmesno poročilo 2018: Vključujoči okvir o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička“)*, OECD Publishing, Pariz. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264293083-en>.

⁷ COM(2015) 302 final.

pomembne izzive pri obdavčitvi podjetij v digitalnem gospodarstvu. To pa zato, ker ima CCCTB omejeno področje uporabe (obvezna je le za velike multinacionalne družbe) in ker opredelitev stalne poslovne enote v CCCTB sledi tisti, ki se trenutno uporablja na mednarodni ravni. Poleg tega je mogoče, da pravila o dodelitvi dobička (dodelitev s formulo) v okviru CCCTB ne zajemajo v zadostni meri digitalnih dejavnosti podjetja. Pravila o obdavčljivem neksusu za digitalne dejavnosti bi bilo treba vključiti v CCCTB. Poleg tega bi bilo treba v zvezi z dodelitvijo dobičkov velikih multinacionalnih skupin prilagoditi pristop dodelitve s formulo v CCCTB, da bi se učinkovito zajele digitalne dejavnosti. Komisija pozdravlja spremembe v poročilih Odbora za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb in CCCTB in meni, da so dobra osnova za nadaljnje delo za zagotovitev pravične obdavčitve digitalnih dejavnosti⁸. Komisija je pripravljena na sodelovanje z državami članicami in Parlamentom, da bi preučila, kako se lahko določbe v tej direktivi vključijo v CCCBT.

Ta direktiva je del svežnja, ki vključuje tudi priporočilo državam članicam o vključitvi ustreznih pravil o pomembni digitalni prisotnosti in dodelitvi dobička v njihove sporazume o izogibanju dvojnemu obdavčevanju s tretjimi državami, predlog direktive, ki vključuje začasno rešitev, in sporočilo o določitvi okvira in razlagi povezav med predlogi.

Komisija državam članicam priporoča, naj v sporazume o izogibanju dvojnemu obdavčevanju s tretjimi državami vključijo enake določbe, kakor so vključene v tej direktivi, ker lahko v primeru sporazuma o izogibanju dvojnemu obdavčevanju med državo članico in jurisdikcijo zunaj Unije pravila iz veljavnega sporazuma o izogibanju dvojnemu obdavčevanju prevladajo nad predlaganimi določbami o pomembni digitalni prisotnosti.

Poleg tega Komisija danes predstavlja predlog direktive za začasno rešitev, tj. davek na digitalne storitve (v nadaljnjem besedilu: DDS), kot preprosto začasno rešitev za obdavčitev digitalnih dejavnosti v EU. DDS določa davek na prihodke iz opravljanja nekaterih digitalnih storitev⁹. DDS bi se moral uporabljati začasno do sprejetja celovite rešitve.

• **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je skladen tudi s strategijo za enotni digitalni trg¹⁰, v kateri se je Komisija zavezala, da bo posameznikom in podjetjem omogočila dostop do spletnih dejavnosti pod pogoji poštene konkurence ter poleg tega zagotovila digitalne priložnosti za ljudi in podjetja ter okrepila vodilni položaj Evrope v svetu v digitalnem gospodarstvu.

⁸ Poročilo z dne 22. februarja 2018 o predlogu Direktive Sveta o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (COM(2016) 0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS)) in Poročilo z dne 26. februarja 2018 o predlogu Direktive Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) (COM(2016) 0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS)).

⁹ Predlog direktive Sveta o skupnem sistemu davka na prihodke, ki izhajajo iz opravljanja nekaterih digitalnih storitev (v nadaljnjem besedilu: davek na digitalne storitve) (COM(2018) 148 final).

¹⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Strategija za enotni digitalni trg za Evropo (COM(2015) 192 final z dne 6. maja 2015).

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Zakonodaja Unije o davkih, razen prometnega davka, spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (v nadaljnjem besedilu: PDEU). Ta določba določa, da ukrepi približevanja iz tega člena neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ta predlog je skladen z načelom subsidiarnosti. Ker digitalna podjetja lahko poslujejo prek meja brez kakršne koli fizične prisotnosti tako znotraj Unije kot tudi iz tretjih držav, so potrebna enotna pravila, da se zagotovi, da plačajo davke tam, kjer ustvarijo dobičke. Glede na čezmejno razsežnost digitalnih dejavnosti je potrebna pobuda EU, pri čemer ta pobuda pomeni tudi dodano vrednost v primerjavi s tem, kaj je mogoče doseči s številnimi nacionalnimi ukrepi. Za neposredno in usklajeno uporabo pravil o pomembni digitalni prisotnosti v Uniji je potrebna skupna pobuda za celoten notranji trg, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za vse države članice in pravna varnost za davčne zavezanke. Enostranski in različni pristopi vsake od držav članic bi lahko bili neučinkoviti in povzročili razdrobljenost enotnega trga zaradi ustvarjanja nasprotij med nacionalnimi politikami, izkrivljanj in davčnih ovir za podjetja v EU. Če je zastavljeni cilj sprejeti rešitve, ki bodo zasnovane za notranji trg kot celoto, so edini primeren način za doseg tega cilja usklajene pobude na ravni EU.

- **Sorazmernost**

Predlagana direktiva je potrebna, ustrezna in primerna za uresničitev želenega cilja. Ne pomeni harmonizacije stopenj davka od dohodkov pravnih oseb v EU in zato ne omejuje zmožnosti držav članic, da vplivajo na svoj želeni znesek prihodkov od davka od dohodkov pravnih oseb. Ne posega v odločitve v okviru nacionalnih politik v smislu obsega intervencij javnega sektorja in sestave davčnih prihodkov. Predlaga učinkovitejši način obdavčitve digitalnih dejavnosti zavezancev za davek od dohodkov pravnih oseb, ki delujejo v EU, da bi se vzpostavil učinkovitejši notranji trg.

- **Izbira instrumenta**

Kakor je že bilo ugotovljeno, se lahko izkrivljanja na notranjem trgu obravnavajo le na podlagi zavezujočih pravnih pravil in približevanja davčnih zakonodaj s skupnim zakonodajnim okvirom. Mehko pravo ne bi bila optimalna izbira, saj bi se lahko države članice odločile, da ga sploh ne bodo izvajale, ali pa bi lahko privedlo do nesistematičnega pristopa. Tak rezultat bi bil zelo neugoden. To bi lahko povzročilo pravno negotovost za davčne zavezanke ter ogrozilo cilje usklajenega in doslednega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb na notranjem trgu.

V skladu s členom 115 PDEU „Svet [...] soglasno izda direktive za približevanje tistih zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga“. Pogodba zato predpisuje, da je zakonodaja za davčno ureditev, razen za prometni davek (zajet v členu 113 PDEU), izključno v obliki direktiv.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Strategija posvetovanja se je osredotočila na tri glavne skupine zainteresiranih strani: davčne uprave držav članic, podjetja in državljane. Dve glavni dejavnosti posvetovanja sta bili odprto javno posvetovanje, v okviru katerega je bilo skupaj poslanih 446 odgovorov v 12 tednih od 26. oktobra 2017 do 3. januarja 2018, in ciljno usmerjena anketa, poslana vsem davčnim upravam v EU. Kar zadeva celovito rešitev, je predlog o digitalni prisotnosti v EU prednostni pristop za več kot polovico udeležencev posvetovanja z zainteresiranimi stranmi¹¹. Obe skupini zainteresiranih strani sta izbrali enako prednostno možnost: 14 od 21 nacionalnih davčnih organov ter 58 % od 446 udeležencev odprtega javnega posvetovanja meni, da je mogoče s predlogom o „digitalni prisotnosti v EU“ najboljše obravnavati sedanje težave, povezane z mednarodnimi davčnimi pravili za digitalno gospodarstvo. Zainteresiranim stranem ni bilo postavljeno izrecno vprašanje o njihovem prednostnem pristopu glede jurisdikcij zunaj EU. Tudi člani platforme za dobro davčno upravljanje, (sestavljene iz vseh davčnih organov EU in 15 organizacij, ki zastopajo podjetja, civilno družbo in davčne strokovnjake) so bili obveščeni o tej pobudi in zaproseni za svoje mnenje. Upoštevani so bili tudi spontani prispevki.

• Ocena učinka

Oceno učinka za predlog je 7. februarja 2018 obravnaval Odbor Komisije za regulativni nadzor. Odbor je o predlogu izdal pozitivno mnenje skupaj z nekaterimi priporočili, ki so bila upoštevana. Mnenje Odbora, priporočila in pojasnilo, kako so bila ta upoštevana, so vključeni v Prilogo 1 k delovnemu dokumentu služb Komisije, ki je priložen temu predlogu. Priloga 3 vsebuje pregled, na koga bi ta predlog vplival in kako.

V oceni učinka tega predloga so bile preučene tako možnosti temeljite reforme kot tudi druge možnosti za spremembe v okviru obstoječega mednarodnega davčnega sistema. Zaradi omejitev, povezanih s pravno in/ali politično izvedljivostjo, so bile temeljitejše reforme opuščene, ker zajemajo možnosti, ki so na tej stopnji nerealistične. Namesto tega bi se bilo treba pri iskanju rešitve osredotočiti na revizijo obstoječega koncepta pravil o stalni poslovni enoti in pravil o dodelitvi dobička. Hkrati je bila zavrnjena rešitev le v okviru predloga o CCCTB, saj bi imela preveč ozko področje uporabe za oblikovanje predloga o strukturni rešitvi, ki bi bila lahko podlaga tudi za doseg rešitve zunaj EU. Prednostna možnost za obravnavo tega vprašanja v EU je bila zato samostojna direktiva za posodobitev pravil o stalni poslovni enoti in pravil o dodelitvi dobička.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta predlog direktive nima nobenih posledic za proračun EU.

¹¹ Glej Prilogo 2 ocene učinka.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Pravila iz tega predloga bi bilo treba vključiti v sisteme davka od dohodkov pravnih oseb držav članic in predlog Komisije o CCCTB, v končni fazi pa bi se morala odražati v ustreznih spremembah vzorčne davčne konvencije OECD na mednarodni ravni. Komisija bo spremljala izvajanje te direktive, ko bo ta sprejeta, in njeno uporabo v tesnem sodelovanju z državami članicami.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Področje uporabe (člen 2)

Ta predlog zadeva zavezanca za davek od dohodkov pravnih oseb, ki so registrirane ali ustanovljene v EU, in podjetja, ki so registrirana ali ustanovljena v jurisdikciji zunaj EU, s katero ni bil sklenjen sporazum o izogibanju dvojnemu obdavčevanju z državo članico, v kateri je bila ugotovljena pomembna digitalna prisotnost davčnega zavezanca. Predlog ne vpliva na podjetja, ki so registrirana ali ustanovljena v jurisdikciji zunaj EU, s katero je sklenjen veljaven sporazum o izogibanju dvojnemu obdavčevanju z državo članico pomembne digitalne prisotnosti, da bi se preprečilo povzročanje kakršnih koli kršitev navedenih sporazumov o izogibanju dvojnemu obdavčenju. Drugače pa je lahko, če veljavni davčni sporazum z jurisdikcijo zunaj EU vključuje podobno določbo o pomembni digitalni prisotnosti, ki ustvarja podobne pravice in obveznosti v zvezi z zadevno jurisdikcijo, ki ni v EU.

Opredelitev pojmov (člen 3)

Ta člen določa opredelitve različnih pojmov, ki so potrebni za uporabo določb direktive (med drugim digitalne storitve, digitalni vmesnik, prihodki, subjekt, uporabnik in davčno obdobje).

Digitalna storitev je storitev, ki se opravlja s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in katere lastnosti omogočajo, da se v veliki meri opravlja avtomatizirano in z minimalnim človeškim posredovanjem. Ta opredelitev pojma je enaka opredelitvi „elektronsko opravljenih storitev“ iz člena 7 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ter vključuje istovrstne storitve.

Da se izključi obdavčljivi neksus, ki temelji izključno na kraju porabe, se sama prodaja blaga ali storitev, ki se omogoči z uporabo medmrežja ali elektronskega omrežja, ne šteje za digitalno storitev. Na primer, omogočanje dostopa (za plačilo) do digitalnega trga za nakup in prodajo avtomobilov je digitalna storitev, sama prodaja avtomobila prek takšnega spletnega mesta pa ne.

Opravljanje storitve z minimalnim človeškim posredovanjem pomeni, da se storitev na strani dobavitelja opravlja z minimalnim človeškim posredovanjem, pri čemer se ne upošteva stopnja človeškega posredovanja na strani uporabnika. Storitev, ki se opravlja z minimalnim človeškim posredovanjem, bo kot taka obravnavana tudi v okoliščinah, ko dobavitelj najprej

vzpostavi sistem, ga redno vzdržuje ali ga popravlja v primeru težav, povezanih z njegovim delovanjem.

Pomembna digitalna prisotnost (člen 4)

S pojmom pomembne digitalne prisotnosti naj bi se določil obdavčljivi neksus v posamezni jurisdikciji. Zato bi ga bilo treba obravnavati kot dodatek k obstoječemu pojmu stalne poslovne enote. Predlagana pravila za določitev obdavčljivega neksusa digitalnega podjetja v posamezni državi članici temeljijo na prihodkih od opravljanja digitalnih storitev, številu uporabnikov digitalnih storitev ali številu pogodb za digitalno storitev. Ta merila so približki za določitev „digitalnega odtisa“ podjetja v jurisdikciji na podlagi določenih kazalnikov gospodarske dejavnosti. Odražati bi morala opiranje digitalnih podjetij na veliko bazo uporabnikov, njihovo udeležbo in prispevke ter vrednost, ki jo ustvarijo uporabniki za ta podjetja. Merila bi morala zajemati različne vrste poslovnih modelov. Digitalni poslovni modeli so zelo raznovrstni. Nekateri lahko imajo zelo veliko bazo uporabnikov, pri drugih pa je lahko ta baza manjša, vendar lahko še vedno vključujejo precejšnje prispevke uporabnikov, če vsak posamezni uporabnik prispeva veliko vrednost. Poleg tega bi morala merila zagotoviti primerljivo obravnavo v različnih državah članicah, ne glede na njihovo velikost, ter izključiti nepomembne primere.

Za tri zgoraj omenjena uporabniška merila (prihodki, število uporabnikov in število pogodb) so določeni različni veljavni pragovi. V državi članici obstaja pomembna digitalna prisotnost, če je izpolnjeno eno ali več naslednjih meril: če prihodki iz opravljanja digitalnih storitev za uporabnike v posamezni jurisdikciji presegajo 7 000 000 EUR v davčnem obdobju, če je v državi članici v davčnem obdobju več kot 100 000 uporabnikov digitalne storitve ali če je sklenjenih več kot 3 000 poslovnih pogodb za digitalne storitve.

Kakor je pojasnjeno v oceni učinka¹², je bistvenega pomena, da je vsak prag določen dovolj visoko, da se zanesljivo izključijo majhni primeri, pri katerih dobički, ki se lahko pripišejo digitalni prisotnosti, ne bi niti pokrili stroškov izpolnjevanja davčnih obveznosti stalne poslovne enote, in se torej zagotovi sorazmernost ukrepa pri uporabi teh treh alternativnih pragov. Prag prihodkov je določen za kritje ocenjenih stroškov izpolnjevanja obveznosti za vodenje dodatne stalne poslovne enote, čeprav po nizkih stopnjah. Prag glede števila uporabnikov bi moral odražati podobno vrednost v denarnem smislu na podlagi povprečnih prihodkov na uporabnika. Prag glede števila poslovnih pogodb bi moral biti določen tako, da bi se upoštevale samo pogodbe med podjetji, saj je vrednost teh pogodb verjetno precej večja od pogodb, sklenjenih s posamezniki. Zato bi moral biti prag glede števila pogodb med podjetji bistveno nižji od praga, povezanega z uporabniki.

Dobički, ki se lahko pripišejo pomembni digitalni prisotnosti (člen 5)

Predlagana pravila za dodelitev dobičkov pomembni digitalni prisotnosti temeljijo na trenutnem okviru, ki se uporablja za stalne poslovne enote. Potrjujejo načelo, po katerem bi bilo treba pomembni digitalni prisotnosti pripisati dobičke, ki bi jih ta zaslužila prek nekaterih

¹² V oddelku 6.3.

pomembnih gospodarskih dejavnosti, ki se izvajajo prek digitalnega vmesnika, zlasti pri poslovanju z drugimi deli podjetja, če bi to bilo ločeno in neodvisno podjetje, ki bi izvajalo enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji, ob upoštevanju uporabljenih sredstev, opravljenih funkcij in prevzetih tveganj. Zato ostaja odobreni pristop OECD temeljno načelo za pripisovanje dobičkov pomembni digitalni prisotnosti. Vendar je treba okvir prilagoditi dosledno, da bo odražal, kako se ustvari vrednost pri digitalnih dejavnostih. Dejansko pri funkcijski analizi stalne poslovne enote merilo funkcij poslovnega osebja, ki so pomembne za prevzemanje tveganja in ekonomska lastništvo sredstev v okviru digitalnih dejavnosti ne zadošča, da bi se zagotovilo pripisovanje dobička pomembni digitalni prisotnosti, ki bi odražalo ustvarjanje vrednosti. Do takšnih razmer pride, kadar se pomembna digitalna prisotnost zagotavlja prek digitalnega vmesnika brez kakršne koli fizične prisotnosti v določeni jurisdikciji ali kadar se v zadevni jurisdikciji pomembne digitalne prisotnosti ne izvajajo nobene funkcije poslovnega osebja.

V funkcijski analizi pomembne digitalne prisotnosti bi bilo treba dejavnosti, ki jih podjetje izvaja prek digitalnega vmesnika, povezanega s podatki in uporabniki, obravnavati kot gospodarsko pomembne funkcije, ki so pomembne za pripisovanje ekonomskega lastništva sredstev in tveganj pomembni digitalni prisotnosti. Pripisovanje dobičkov bi moralo upoštevati razvoj, izboljšave, vzdrževanje, zaščito in izkoriščanje neopredmetenih sredstev pri izvajanju gospodarsko pomembnih dejavnosti v okviru digitalne prisotnosti, tudi če ta niso povezana s funkcijami osebja v isti državi članici.

Na primer pri privabljanju novih uporabnikov k družbenemu omrežju ima sklop neopredmetenih sredstev, ki bi jih bilo mogoče pripisati podjetju družbenega omrežja, ključno vlogo pri zagotavljanju pozitivnih zunanjih učinkov omrežja, tj. da se lahko uporabniki povežejo z velikim številom drugih uporabnikov. Razširitev mreže, ki se doseže prek pomembne digitalne prisotnosti, izboljšuje ta isti sklop neopredmetenih sredstev. Ta sklop neopredmetenih sredstev bi se dodatno izboljšal z obdelavo podatkov na ravni uporabnikov, da bi lahko družbeno omrežje prodajalo oglasni prostor po višji ceni, saj je oglasni prostor prilagojen interesom uporabnikov.

Iz tega sledi, da bi bile funkcije, povezane z razvojem, izboljšavami, vzdrževanjem, zaščito in izkoriščanjem edinstvenih neopredmetenih sredstev značilne za pomembno digitalno prisotnost. Vsaka od gospodarsko pomembnih dejavnosti prispeva k ustvarjanju vrednosti v digitalnih poslovnih modelih na edinstven način in je sestavni del teh modelov. Metoda porazdelitve dobička bi se zato pogosto štela za najprimernejšo metodo za pripisovanje dobičkov pomembni digitalni prisotnosti. V zvezi s tem bi lahko med morebitne porazdelitvene dejavnike šteli izdatke za raziskave, razvoj in trženje (ki jih je mogoče pripisati pomembni digitalni prisotnosti glede na izdatke, ki jih je mogoče pripisati glavnemu sedežu, in/ali katerim koli drugim pomembnim digitalnim prisotnostim v drugih državah članicah), pa tudi število uporabnikov v posamezni državi članici in podatke, zbrane po državah članicah.

Predlagana pravila določajo samo splošna načela za dodelitev dobičkov pomembni digitalni prisotnosti, saj bi se lahko podrobnejše smernice o dodelitvi dobičkov razvile na ustreznih mednarodnih forumih ali na ravni EU.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o določitvi pravil glede obdavčitve dohodkov pravnih oseb v zvezi s pomembno digitalno prisotnostjo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹³,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁴,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Hitra preobrazba svetovnega gospodarstva zaradi digitalizacije prinaša nove pritiske na sisteme obdavčitve dohodkov pravnih oseb na ravni Unije in na mednarodni ravni ter postavlja pod vprašaj zmožnost, da se določi, kje bi morala digitalna podjetja plačevati svoje davke in koliko bi morala plačati. Čeprav telesa na mednarodni ravni, kakršno je skupina G20, priznavajo potrebo po prilagoditvi pravil o davku od dohodkov pravnih oseb digitalnemu gospodarstvu, je verjetno, da bo sporazum na globalni ravni težko doseči.
- (2) Poročilo o ukrepu 1 akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička „Obravnavanje davčnih izzivov digitalnega gospodarstva“ („Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy“), ki ga je organizacija OECD objavila oktobra 2015, navaja več različnih pristopov za obdavčitev digitalnega gospodarstva, ki so bili nadalje preučeni v vmesnem poročilu OECD „Davčni izzivi, ki jih prinaša digitalizacija – Vmesno poročilo 2018“ („Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018“). Ker je digitalna preobrazba gospodarstva vedno hitrejša, obstaja vse večja potreba po iskanju rešitev za zagotovitev pravične in učinkovite obdavčitve digitalnih podjetij.
- (3) V sporočilu Komisije z naslovom „Pravičen in učinkovit davčni sistem v Evropski uniji za enotni digitalni trg“, ki je bilo sprejeto 21. septembra 2017, je bilo navedeno, da so potrebna nova mednarodna pravila, ki ustrezajo izzivom, ki jih prinaša digitalno gospodarstvo, da se določi, kje se ustvari vrednost podjetij in kako naj se pripiše za davčne namene. Ta nova pravila bi vključevala reformo obstoječih mednarodnih davčnih pravil o opredelitvi pojmov stalne poslovne enote in pripisovanja dobička, ki se uporabljata za digitalne dejavnosti.

¹³ UL C , , str. .

¹⁴ UL C , , str. .

- (4) V sklepih Evropskega sveta z dne 19. oktobra 2017 je bila izpostavljena potreba po vzpostavitvi učinkovitega in poštenega davčnega sistema, primerne za digitalno dobo, ter izraženo pričakovanje, da bo Komisija do začetka leta 2018 predložila ustrezne predloge¹⁵. V sklepih Sveta ECOFIN z dne 5. decembra 2017 je bilo izpostavljeno, da bi morala globalno sprejeta opredelitev stalne poslovne enote ter s tem povezana pravila za določanje transfernih cen in pripisovanje dobička prav tako ostati ključna za obravnavanje izzivov na področju obdavčenja dobička v digitalnem gospodarstvu, poleg tega pa je bila izražena spodbuda tesnemu sodelovanju med EU, OECD in drugimi mednarodnimi partnerji pri odzivanju na izzive v zvezi z obdavčenjem dobička v digitalnem gospodarstvu.¹⁶

V tem smislu bi bilo treba od držav članic zahtevati, da v svoje nacionalne sisteme davka od dohodkov pravnih oseb vključijo pravila za uresničevanje njihovih pravic do obdavčenja. Zato bi bilo treba pojasniti različne davke od dohodkov pravnih oseb, ki se uporabljajo v državah članicah. Ta pravila bi morala razširiti opredelitev pojma stalne poslovne enote in določiti obdavčljivi neksus za pomembno digitalno prisotnost v njihovih zadevnih jurisdikcijah. Poleg tega bi bilo treba določiti splošna načela za dodelitev obdavčljivih dobičkov takšni digitalni prisotnosti. Načeloma bi se morala navedena pravila uporabljati za vse zavezanke za davek od dohodkov pravnih oseb, ne glede na to, kje so davčni rezidenti, bodisi v Uniji ali drugje.

- (5) Vendar se pravila ne bi smela uporabljati za subjekte, ki so davčni rezidenti v jurisdikciji zunaj Unije, s katerimi ima država članica pomembne digitalne prisotnosti sklenjeno veljavno konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, razen če ta konvencija vključuje določbe o pomembni digitalni prisotnosti, ki ustvarjajo podobne pravice in obveznosti v zvezi z jurisdikcijo zunaj Unije, kakor ta direktiva. Tako naj bi se preprečilo vsakršno nasprotje s konvencijami o izogibanju dvojnega obdavčevanja z jurisdikcijami zunaj Unije, saj na splošno za jurisdikcije zunaj Unije pravo Unije ni zavezujoče.
- (6) Da bi se določila trdna opredelitev pojma obdavčljivega neksusa digitalnega podjetja v posamezni državi članici, mora takšna opredelitev pojma temeljiti na prihodkih od opravljanja digitalnih storitev, številu uporabnikov ali številu poslovnih pogodb za digitalne storitve. Veljavni pragovi bi morali odražati pomembnost digitalne prisotnosti za različne vrste poslovnih modelov in upoštevati različne stopnje prispevka k procesu ustvarjanja vrednosti. Poleg tega bi morali zagotoviti primerljivo obravnavo v različnih državah članicah, ne glede na njihovo velikost, ter izključiti nepomembne primere. Prodaja blaga ali storitev, ki se omogoči z uporabo medmrežja ali elektronskega omrežja, ne bi smela škodovati za digitalno storitev v smislu te direktive.
- (7) Da se omogoči, da se pomembna digitalna prisotnost podjetja obdavči v drugi jurisdikciji v skladu z notranjim pravom navedene jurisdikcije, je treba oblikovati načela pripisovanja dobičkov zadevni pomembni digitalni prisotnosti. Pravila bi morala biti oblikovana na podlagi trenutnih načel za pripisovanje dobička in temeljiti na funkcijski analizi opravljenih funkcij, uporabljenih sredstev in prevzetih tveganj s strani pomembne digitalne prisotnosti pri izvajanju njenih gospodarsko pomembnih dejavnosti prek digitalnega vmesnika. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti dejstvu, da se pomemben del vrednosti digitalnega podjetja ustvari v kraju, iz katerega izhajajo uporabniki in kjer se zberejo in obdelajo podatki, povezani z uporabniki, ter

¹⁵ Zasedanje Evropskega sveta (19. oktober 2017) – Sklepi (dok. EUCO 14/17).

¹⁶ Sklepi Sveta (5. december 2017) – Odzivanje na izzive pri obdavčenju dobička v digitalnem gospodarstvu (FISC 346 ECOFIN 1092).

kjer se opravijo digitalne storitve. Ker gospodarsko pomembne dejavnosti, ki jih izvaja pomembna digitalna prisotnost, na edinstven način prispevajo k ustvarjanju vrednosti v digitalnih poslovnih modelih, bi bilo treba praviloma uporabiti metodo porazdelitve dobička za pravično dodelitev dobičkov pomembni digitalni prisotnosti. Vendar davčnemu zavezancu to ne bi smelo preprečiti, da uporabi alternativno metodo v skladu z mednarodno sprejetimi načeli, če lahko davčni zavezanec dokaže, da je na podlagi rezultatov funkcijske analize primernejša alternativna metoda v skladu z mednarodno sprejetimi načeli. Bistveno je tudi, da so dejavniki porazdelitve dobička tesno povezani z ustvarjanjem vrednosti.

- (8) Ključni cilj te direktive je izboljšati odpornost notranjega trga kot celote, da bi se rešili izzivi obdavčevanja digitaliziranega gospodarstva. Tega cilja ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnim delovanjem držav članic, ker lahko digitalna podjetja poslujejo čezmejno brez kakršne koli fizične prisotnosti v posamezni jurisdikciji in so zato potrebna pravila, da se zagotovi, da davke plačajo v jurisdikcijah, v katerih ustvarjajo dobičke. Glede na to čezmejno razsežnost pobuda na ravni EU pomeni dodano vrednost v primerjavi s tem, kaj je mogoče doseči s številnimi nacionalnimi ukrepi. Da se zagotovi usklajena uporaba pravil o pomembni digitalni prisotnosti v Uniji, je potrebna skupna pobuda za celoten notranji trg. Enostranski in različni pristopi vsake od držav članic bi lahko bili neučinkoviti in povzročili razdrobljenost enotnega trga zaradi ustvarjanja nasprotij med nacionalnimi politikami, izkrivljanj in davčnih ovir za podjetja v Uniji. Ker se lahko cilji te direktive lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (9) Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru te direktive, bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, vključno z obveznostmi za izvajanje ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, da se izpolnijo obveznosti iz navedene uredbe, zlasti tiste v zvezi z zakonitostjo obdelave, varnostjo dejavnosti obdelave, zagotavljanjem informacij in pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki ter vgrajenim in privzetim varstvom podatkov. Kadar koli je to mogoče, bi bilo treba osebne podatke anonimizirati.
- (10) Komisija bi morala oceniti izvajanje te direktive pet let po začetku njene veljavnosti in o tem poročati Svetu. Države članice bi morale Komisiji predložiti vse informacije, ki so potrebne za to oceno. Ustanoviti bi bilo treba svetovalni odbor za davek na digitalne storitve, da se preučijo vprašanja o uporabi te direktive.
- (11) V skladu s Skupnimi političnimi izjavami z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih¹⁸ so se države članice zavezale, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki pojasnjujejo razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov o prenosu. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (12) Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da določbe iz te direktive uporabljajo od naslednjega davčnega obdobja, ki se začne po roku za prenos. Namen tega je zagotoviti, da bodo nove določbe začele veljati v vsaki državi članici od datuma, ki je

¹⁷ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹⁸ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

usklajen tako tesno, kolikor je to mogoče, vendar se pri tem upošteva dejstvo, da imajo lahko različne države članice različna davčna obdobja –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, OPREDELITEV POJMOV IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila, ki razširjajo pojem stalne poslovne enote, kakor se uporablja za namene davka od dohodkov pravnih oseb v vsaki državi članici, da bi se vanj vključila pomembna digitalna prisotnost, prek katere v celoti ali delno poteka poslovanje. Ta direktiva tudi določa nekatera načela za pripisovanje dobičkov pomembni digitalni prisotnosti ali v zvezi z njo za namene davka od dohodkov pravnih oseb.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za subjekte, ne glede na to, kje so rezidenti za namene davka od dohodkov pravnih oseb, bodisi v državi članici ali v tretji državi.

Vendar se za subjekte, ki so rezidenti za namene davka od dohodkov pravnih oseb v tretji državi, s katero je zadevna država članica sklenila konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ta direktiva uporablja le, če navedena konvencija vključuje veljavne določbe v zvezi s tretjo državo, ki so podobne členoma 4 in 5 te direktive.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „davek od dohodkov pravnih oseb“ pomeni enega od davkov od dohodkov pravnih oseb iz Priloge I ali naknadno uveden podoben davek;
- (2) „digitalni vmesnik“ pomeni vso programsko opremo, vključno s spletiščem ali njegovim delom, in aplikacije, vključno z mobilnimi aplikacijami, ki so dostopne uporabnikom;
- (3) „naslov internetnega protokola (IP)“ pomeni niz števil, ki se dodelijo omrežno povezanim napravam za omogočanje njihove komunikacije prek interneta;
- (4) „uporabnik“ pomeni vsakega posameznika ali podjetje;
- (5) „digitalne storitve“ pomenijo storitve, ki se opravljajo s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in katerih lastnosti omogočajo, da se v veliki meri opravljajo avtomatizirano in z minimalnim človeškim posredovanjem ter v odsotnosti informacijske tehnologije ne bi mogle obstajati, med drugim zlasti:
 - (a) dobavo digitaliziranih proizvodov na splošno, vključno s programsko opremo ter njenimi spremembami oziroma nadgradnjami;

- (b) storitve, ki omogočajo ali podpirajo navzočnost podjetij ali posameznikov na elektronskem omrežju, kot je na primer spletišče ali spletna stran;
- (c) storitve, ki jih računalnik avtomatsko ustvari s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja kot odziv na prejemnikov posamičen vnos podatkov;
- (d) prenos, proti plačilu, pravice do prodaje blaga ali storitve na spletni strani, ki deluje kot spletni trg, kjer potencialni kupci s pomočjo avtomatiziranega postopka posredujejo ponudbe in kjer sta stranki z elektronsko pošto, ki jo samodejno ureja računalnik, uradno obveščeni o prodaji;
- (e) internetne pakete informacijskih storitev (ISP), v katerih telekomunikacijska sestavina predstavlja pomožen in podrejen del, z drugimi besedami pakete, ki ponujajo več od samega dostopa do medmrežja in zajemajo druge elemente, kot so vsebinske strani z dostopom do novic, vremenskih napovedi ali turističnih informacij, spletne igre, spletno gostovanje, dostop do spletnih razprav ali kakršni koli drugi podobni elementi;
- (f) storitve, navedene v Prilogi II.

Digitalne storitve ne vključujejo storitev iz Priloge III ali prodaje blaga ali drugih storitev, ki se omogoči z uporabo medmrežja ali elektronskega omrežja.

(6) „prihodki“ pomenijo iztržke od prodaje in drugih transakcij brez davka na dodano vrednost ter drugih davkov in dajatev, pobranih v imenu vladnih agencij, v denarni ali nedenarni obliki, vključno z iztržki od odtujitve sredstev in pravic, obresti, dividend in drugih oblik razdelitve dobička, iztržki od likvidacije, licenčninami, subvencijami in nepovratnimi sredstvi, prejetimi darili, povračili in plačili ex gratia. Prihodki vključujejo tudi darila zavezanca za davek od dohodkov pravnih oseb v nedenarni obliki. Prihodki ne vključujejo lastniškega kapitala, ki ga zbere zavezanec za davek od dohodkov pravnih oseb, ali dolga, ki mu je bil poplačan;

(7) „subjekt“ pomeni pravno osebo ali pravno ureditev, ki posluje bodisi prek podjetja ali strukture, ki je pregledna za davčne namene;

(8) „davčno obdobje“ pomeni poslovno leto, koledarsko leto ali katero koli drugo obdobje, ki se uporablja za namene določitve davka od dohodkov pravnih oseb;

(9) „povezano podjetje“ pomeni subjekt, ki je povezan s posameznim zadevnim subjektom na enega ali več naslednjih načinov:

- (a) eden od njiju je udeležen pri upravljanju drugega, pri čemer je prvi v položaju, da ima nad drugim pomembni vpliv;
- (b) eden od njiju je udeležen pri nadzoru nad drugim z neposrednim ali posrednim deležem glasovalnih pravic v tem drugem subjektu, ki presega 20 %;
- (c) eden od njiju je udeležen v kapitalu drugega z neposredno ali posredno lastninsko pravico v tem drugem subjektu, ki presega 20 % kapitala.

Če je več kot en subjekt udeležen pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu istega subjekta na enega ali več načinov, opredeljenih v točkah (a) do (c), se vsi zadevni subjekti štejejo za medsebojno povezana podjetja.

Če je isti subjekt udeležen pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu več kot enega subjekta na enega ali več načinov, opredeljenih v točkah (a) do (c), se vsi zadevni subjekti štejejo za medsebojno povezana podjetja.

Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje meril iz točk (b) in (c) določi tako, da se pomnožijo odstotne stopnje deleža po zaporednih stopnjah. Za subjekt z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

POGLAVJE II

POMEMBNA DIGITALNA PRISOTNOST

Člen 4

Pomembna digitalna prisotnost

1. Za namene davka od dohodkov pravnih oseb se šteje, da stalna poslovna enota obstaja, če obstaja pomembna digitalna prisotnost, prek katere v celoti ali delno poteka poslovanje.
2. Odstavek 1 je dodatek h kakršnemu koli drugemu preizkusu v okviru prava Unije ali nacionalnega prava za ugotavljanje obstoja stalne poslovne enote v državi članici za namene davka od dohodkov pravnih oseb, bodisi posebej v zvezi z opravljanjem digitalnih storitev ali s čim drugim, pri čemer na uporabo tega preizkusa ne vpliva niti je ne omejuje.
3. Za „pomembno digitalno prisotnost“ se šteje, da obstaja v zadevnem davčnem obdobju v posamezni državi članici, če je poslovanje, ki poteka prek nje, v celoti ali delno sestavljeno iz opravljanja digitalnih storitev prek digitalnega vmesnika ter je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev v zvezi z opravljanjem navedenih storitev s strani subjekta, ki izvaja navedeno poslovanje, in sicer skupaj z opravljanjem vseh takšnih storitev prek digitalnega vmesnika, ki ga zagotovijo vsa povezana podjetja subjekta skupaj:
 - (a) delež skupnih prihodkov, ki so pridobljeni v zadevnem davčnem obdobju in izhajajo iz opravljanja navedenih digitalnih storitev za uporabnike iz zadevne države članice v zadevnem davčnem obdobju, presega 7 000 000 EUR;
 - (b) število uporabnikov ene ali več zadevnih digitalnih storitev iz zadevne države članice v zadevnem davčnem obdobju presega 100 000;
 - (c) število poslovnih pogodb za opravljanje vseh takšnih digitalnih storitev, ki jih v zadevnem davčnem obdobju sklenejo uporabniki iz zadevne države članice, presega 3 000.
4. Kar zadeva uporabo digitalnih storitev, se šteje, da je uporabnik iz posamezne države članice v zadevnem davčnem obdobju, če ta uporabnik uporablja napravo v zadevni državi članici v zadevnem davčnem obdobju, s katero dostopa do digitalnega vmesnika, prek katerega se opravljajo digitalne storitve.
5. Kar zadeva sklepanje pogodb za opravljanje digitalnih storitev:
 - (a) se za pogodbo šteje, da je poslovna pogodba, če uporabnik pogodbo sklene med potekom poslovanja;
 - (b) se za uporabnika šteje, da je iz posamezne države članice v zadevnem davčnem obdobju, če je ta uporabnik rezident za namene davka od dohodkov pravnih oseb v zadevni državi članici v zadevnem davčnem obdobju ali je rezident za namene davka od dohodkov pravnih

oseb v tretji državi, vendar ima stalno poslovno enoto v zadevni državi članici v zadevnem davčnem obdobju.

6. Država članica, v kateri se uporablja naprava uporabnika, se določi z uporabo naslova internetnega protokola (IP) naprave ali s katero koli drugo metodo za geolokacijo, če je ta natančnejša.

7. Delež skupnih prihodkov iz odstavka 3(a) se določi sorazmerno s številom uporab naprav v zadevnem davčnem obdobju s strani uporabnikov iz katerega koli kraja po svetu, s katerega dostopajo do digitalnega vmesnika, prek katerega se opravljajo digitalne storitve.

Člen 5

Dobički, ki se lahko pripišejo pomembni digitalni prisotnosti, ali dobički v zvezi z njo

1. Dobički, ki se lahko pripišejo pomembni digitalni prisotnosti, ali dobički v zvezi z njo v državi članici so obdavčljivi zgolj v okviru davka od dohodkov pravnih oseb zadevne države članice.

2. Dobički, ki se lahko pripišejo pomembni digitalni prisotnosti, ali dobički v zvezi z njo so tisti dobički, ki bi jih zaslužila digitalna prisotnost, če bi bila ločeno in neodvisno podjetje, ki bi izvajalo enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji, zlasti pri poslovanju z drugimi deli podjetja prek digitalnega vmesnika, ob upoštevanju opravljenih funkcij, uporabljenih sredstev in prevzetih tveganj.

3. V odstavku 2 določitev dobičkov, ki se lahko pripišejo pomembni digitalni prisotnosti, ali dobičkov v zvezi z njo temelji na funkcijski analizi. Za določitev funkcij pomembne digitalne prisotnosti ter pripisovanje ekonomskega lastništva sredstev in tveganj tej prisotnosti se upoštevajo gospodarsko pomembne dejavnosti, ki jih takšna prisotnost izvaja prek digitalnega vmesnika. Za dejavnosti, ki jih podjetje izvaja prek digitalnega vmesnika, povezanega s podatki ali uporabniki, se za ta namen šteje, da so gospodarsko pomembne dejavnosti pomembne digitalne prisotnosti, ki takšni prisotnosti pripisujejo tveganja in ekonomsko lastništvo sredstev.

4. Pri določanju pripisljivih dobičkov iz odstavka 2 se ustrezno upoštevajo gospodarsko pomembne dejavnosti, ki jih izvaja pomembna digitalna prisotnost, ki so pomembne za razvoj, izboljšave, vzdrževanje, zaščito in izkoriščanje neopredmetenih sredstev podjetja.

5. Gospodarsko pomembne dejavnosti, ki jih pomembna digitalna prisotnost izvaja prek digitalnega vmesnika, med drugim vključujejo naslednje dejavnosti:

- (a) zbiranje, hrambo, obdelavo, analizo, izkoriščanje in prodajo podatkov na ravni uporabnikov;
- (b) zbiranje, hrambo, obdelavo in prikaz vsebine, ki jo ustvarijo uporabniki;
- (c) prodajo spletnega oglasnega prostora;
- (d) dajanje na voljo vsebin, ki so jih ustvarile tretje osebe, na digitalnem trgu;
- (e) opravljanje vseh digitalnih storitev, ki niso navedene v točkah (a) do (d).

6. Davčni zavezanci pri določitvi pripisljivih dobičkov iz odstavkov 1 do 4 uporabijo metodo porazdelitve dobička, razen če davčni zavezanec ob upoštevanju rezultatov funkcijske analize

dokaže, da je primernejša alternativna metoda, ki temelji na mednarodno sprejetih načelih. Dejavniki porazdelitve lahko vključujejo izdatke za raziskave, razvoj in trženje ter število uporabnikov in podatkov, zbranih po državah članicah.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 6

Pregled

1. Komisija oceni izvajanje te direktive pet let po začetku njene veljavnosti in o tem poroča Svetu.
2. Države članice Komisiji predložijo vse informacije, ki so potrebne za oceno izvajanja te direktive.

Člen 7

Odbor za obdavčenje digitalnega gospodarstva

1. Ustanovi se svetovalni odbor za obdavčenje digitalnega gospodarstva, ki se imenuje Odbor za davek na digitalne storitve.
2. Odbor za davek na digitalne storitve sestavljajo predstavniki držav članic in Komisije. Predsedujoča oseba Odbora je predstavnik Komisije. Storitve sekretariata za Odbor zagotavlja Komisija.
3. Odbor za davek na digitalne storitve sprejme svoj poslovnik.
4. Odbor za davek na digitalne storitve preuči vprašanja v zvezi z uporabo te direktive, ki jih bodisi na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice določi predsedujoča oseba Odbora, in o svojih sklepih obvesti Komisijo.

Člen 8

Omejitev podatkov, zbranih od uporabnikov

Podatki, ki se lahko zbirajo od uporabnikov za namene uporabe te direktive, so omejeni na podatke, ki opredeljujejo državo članico, v kateri so uporabniki, pri čemer ne omogočajo identifikacije uporabnika.

Člen 9

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2019. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2020 v zvezi z davčnimi obdobji, ki se začnejo na ta datum ali po njem.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila bistvenih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik